

روزنامه‌نگار مستعفی

زنده‌باد شیروفرنی مینور!

لیلی فرهادپور

● تعطیلات عید فطر در راه است و اگر این خفته سربسبز شمال راه ندهد و در شهر ماندنی شدید، آخرین فرصت برای دیدن فیلم «برادرم خسرو» را از دست ندهید. تجربه روزنامه‌نگاری به من ثابت کرده که هر چقدر هم منتقدان ریزودرشت در خوبی یا بدی اثر هنری بنویسند یا هر چقدر در جشنواره‌های داخلی به فیلمی عنایت بشود یا نشود و حتی اگر جایزه ریزودرشت به فیلمی بدهند یا ندهند، به‌رحال حرف اول و آخر را در استقبال مردم از اثری هنری (از کتاب گرفته تا فیلم) این مقوله بسیار پیچیده یعنی «افواه» می‌زند! حتما تاکنون دهان‌بده‌هان درباره فیلم «برادرم خسرو» شنیده‌اید چون در افواه پیچده که فیلم خوبی است، به‌ویژه در آن سیاه بهار سینمای خوب.

برادرم خسرو را بسیار نقد کرده‌اند اما چیزی که من را واداشت تا این یادداشت را به این فیلم اختصاص دهم، حکایت کارکرد قدرت و سرکوب است؛ آن‌هم در برابر دیگری که مثل تو نیست. بعد از دیدن فیلم دلم خواست دوباره رمان «شب مادر» اثر کورت ونه گات را بخوانم. چون مضمون اصلی شب مادر مسئله هویت است و مضمون «برادرم خسرو» را نیز در هویت دیدم. همه آدم‌های رمان ونه گات و همچنین فیلم «برادرم خسرو» دو یا بیش از دو شخصیت دارند؛ اینسان کدام‌یک از این دو شخصیت‌اند؟ یکی؟ هر دو؟ هیچ کدام؟ و با کدام ترازو؟ کورت ونه گات در مقدمه رمان «شب مادر» در جواب این سؤال‌ها می‌نویسد: «ما همان چیزی هستیم که از خود نشان می‌دهیم، پس همیشه باید مواظب باشیم ببینیم چه از خود بروز می‌دهیم» و بعد ادامه می‌دهد: «آری، دنیا پر از آشفتگی است و تنها نیرویی که ما داریم، آگاهی از آن و حفظ اخلاق در برابر بی‌نظمی است؛ به هر قیمتی که تمام شود».

خسرو در خانواده خود فردی متفاوت است. این تفاوت با نگاه روان‌شناس بیماری حساب می‌شود. بیماری دوقطبی یا بای‌پلار! اما کیست که در این دنیای آشفته لحظاتی دوقطبی‌بودن خودش را تجربه نکرده باشد. فقط برخی قدرت سرکوب خود واقعی خود را دارند و اینان همان‌هایی هستند که دیگران را نیز سرکوب می‌کنند تا چیزی باشد که آنها می‌خواهند. در اینجااست که من یکی غیبه می‌خورم به آدم‌هایی مانند خسرو که هرچه هست خودش است و چه کاری هم که می‌کند چه خرابکاری و چه شرمساری و بوزش‌خواهی، واقعی است. ونه گات در جایی می‌گوید: شیروفرن‌ها فرشتان با بقیه این است که تعدادشان کمتر است وگرنه دلیلی بر ناهنجاری‌بودشان نیست. من می‌گویم همه معلولان ذهنی و حرکتی و آتیسمی‌ها و بقیه نیز بدشانشان این است که نسبت به ما «نرمال‌ها» در اقلیت قرار دارند و ما دنیا را برای خودمان ساختیم و جای آنها را تنگ کردیم،محدودگر به دنبال قدرت است. این فرد ممکن است پدر باشد یا برادر بزرگ‌تر یا خواهر یا مادر و حتی عروس و داماد در یک خانواده یا به‌ویژه سنت‌های یک جامعه. هرکس که بخواهد دیگران مثل او باشند و دیگری را تحمل نکند و خواهان «نرمال»بودن همه باشد، او یک سرکوبگر است. درک دیگری که مثل ما نیست، کار سختی است اما پذیرش او سخت‌تر از درک اوست. ناصر که «برادرم خسرو» نشانه کامل یک سرکوبگر است که حتی قادر است این خصلت خود را سال‌ها پنهان کند، او نه‌تنها خسرو را درک نمی‌کند، بلکه عدم پذیرش خسرو، او را به حذف فیزیکی برادر متفاوتش می‌کشاند. ولی خسرو متفاوت و برون‌گرا که انگ دوقطبی‌بودن را با خود حمل می‌کند، وقتی می‌فهمد برادرش اقدام به حذف فیزیکی او کرده است چشمانش را می‌بندد و می‌بخشد. به قول ونه گات، او هیک می‌داند که: «دنیا پر از آشفتگی است و تنها نیرویی که ما داریم، آگاهی از آن و حفظ اخلاق در برابر بی‌نظمی است؛ به هر قیمتی که تمام شود». اینجااست که دلم می‌خواهد فریاد بکشم زنده‌باد شیروفرنی (البته از نوع مینورا) چراکه محال است یک شیروفرنیک بی‌اخلاق در دنیا پیداکنید.

سمیه قاضی‌زاده: مدت‌هاست که قطعات پیش از

آنکه در قالب آلبوم منتشر شوند، به صورت تک‌آهنگ به گوش مخاطبانشان می‌رسند. به اعتقاد اهالی موسیقی، انتشار آلبوم دیگر توجیه اقتصادی ندارد و صرفا برای شناسنامه و رزومه کاری است که منتشر می‌شود. از آنجایی که این اتفاق بیشتر در عالم موسیقی پاپ می‌افتد و مخاطبان این نوع موسیقی هم علاقه‌مندند که قطعات را به صورت شناور در طول سال بشنوند، دست‌اندرکاران موسیقی پاپ از این فضا استقبال کرده و به مناسبت‌های مختلف تک‌ترک‌هایشان را منتشر می‌کنند. به‌طور تقریبی هر آلبوم موسیقی پاپ هزینه‌ای معادل ۲۰۰میلیون تومان دارد که صرفا برای انتشار آلبوم به‌عنوان کالایی فرهنگی که به دست مخاطبش برسد توجیه اقتصادی ندارد. آن‌هم در شرایطی که در ایران کپی‌رایت موسیقی وجود ندارد و لینک‌های دانلوددهی غیرقانونی دهاثو به فاصله سه‌ساعت از انتشار هر آلبوم، در سایت‌ها، وبلاگ‌ها و کانال‌ها قرار می‌گیرد. از آن‌طرف برعکس، عمده‌ترین دلیل انتشار تک‌آهنگ، شنیدن آن از سوی مخاطب به بهانه ترغیبش برای حضور در کنسرت‌هاست. به این شکل که مخاطب در تمام طول سال در حال خاطره‌سازی با قطعات خواننده یا هنرمندان محبوبش است و می‌تواند با انتظار کنسرت و شنیدن زنده آنها، از آن لذت ببرد. در حقیقت در روزگار ما که دانلود موسیقی و داشتن قطعات در کامپیوترها و تلفن‌های هوشمند متداول است، خریدن و داشتن آلبوم موسیقی صرفا نوعی مجموعه‌داری است.

بنیامین بهادری که این روزها خوشاشی یکی از تک‌ترک‌هایش به نام کبیر بسیار زیاد است، دراین‌باره می‌گوید: «آلبوم‌رم با به این زودی‌ها منتشر نمی‌کنم. ما شش ترک را در فاصله زمانی سه، چهار ماه منتشر کردیم که بازتاب خوبی بین مردم داشته. وقتی یک آلبوم را به شکل یک اثر مستقل ارائه می‌کنیم معمولا بازتابی دارد که برای چنین پروژه‌ای باید وقت و زمان زیادی گذاشته شود. این سینگل‌ترک‌ها میان‌بر خوبی برای تست مخاطب و تست گروه است. ضمن اینکه در این موقعیت انتشار آلبوم از نظر فیزیکی و در قالب سی دی، آنچنان اهمیتی ندارد. چون بازگشت مالی فقط از طریق فروش سی‌دی نیست. مهم‌ترین اتفاق برای یک گروه موسیقی این است که با انتشار یک آلبوم، خطی از موسیقی خودش برای مردم می‌کشد و تأثیری روی تمام برنامه‌های دیگر بگذارد.

و... می‌گذارد. این اتفاقات ضامن برگشت مالی یک آلبوم است. خیلی‌وقت‌ها پیش آمده که یک ترک را منتشر کرده‌ام، اما مردم خوششان نیامده. بعد با آنها لج کرده و فکر کرده‌ام نفهمیده‌اند من چه گفته‌ام، ولی بعدها

گروه هنر: انتشار شکوایبه محمد یعقوبی، کارگردان و نمایش‌نامه‌نویس، از وضعیت همکاری‌اش با تئاتر باران و از آن‌سو جوابیه خیام وقارکاشانی، مدیر تئاتر باران، فقط برای آگاهی مخاطبان در روزنامه «شرق» میسر شده است وگرنه آنچه هر دو طرف مدعی هستند در یک دادگاه صالحه حل‌وفصل خواهد شد. اینک محمد یعقوبی، سرپرست گروه تئاتر «این روزها» و آیدا کیخایی، کارگردان نمایش «آیس‌لند» که هم‌اکنون این نمایش را در کانادا روی صحنه دارد، توضیحات دیگری در واکنش به جوابیه وقارکاشانی فرستاده‌اند که در ادامه می‌خوانیم.

۱. همان‌طور که حس می‌زدم مسئولان سالن تئاتر باران چندان باهوش و خوش‌تن‌دار نیستند و نتوانستند سکوت کنند تا من سکوت‌شان را به پشیمانی‌شان از ارتکاب خلاف تعبیر کنم. جوابیه آنان چاپ‌شده در روزنامه شرق مورخ ۲۸ خردادماه سند ارزنده‌ای است برای ما که با اتکا به آن بهتر بتوانیم پیگیری شکایت از آنان باشیم. ۲. خودشان هم می‌دانند که من یک هفته پیش از رسانه‌ای‌کردن یادداشت‌م به آنان نامه دادم و خلاف‌شان را متذکر شده و خواستم از ما عذرخواهی کنند که نکردند. نامه‌ام را برای آقای خیام وقارکاشانی، خانم فهیمه امن‌زاده و خانم ستاره اسکندری فرستادم پس کاش‌های مندرج در جوابیه مظلوم‌نمایی است. ۳. مهم‌ترین مخاطبان نامه سرگشاده‌ام همکارانم در تئاتر و جوانانی بودند که جویای سالتی برای اجرا هستند. حالا همکارانم در تئاتر با خواندن جوابیه سالن تئاتر باران بی‌گمان پی برده‌اند تلقی مدیران سالن تئاتر درباره هنرمندان تئاتر چیست و دیگر نیازی نیست من بیش‌تر مدرک رو کنم چون مدیران سالن تئاتر باران در جوابیه خودشان را لو داده‌اند. همکارانم در تئاتر با خواندن جوابیه باران بیش‌تر بی‌خواهند برد در صورت اجرا در این سالن با چه کسانی سروکار خواهند داشت. کسانی که رابطه خود را با هنرمندان تئاتر به رابطه کارفرما و مستخدم تشبیه می‌کنند. خوشحالم که نامه‌ام آنان را واداشت برون‌ریزی کرده و نخوت‌شان را با معرفی خود به‌عنوان کارفرما آشکار کنند.

۴. هرکس که زبان فارسی بلدان با خواندن جوابیه تئاتر باران خواهد فهمید که من به آنان اقرا نیستم‌ام چون خودشان هم در این جوابیه اقرار

نگاهی به انتشار تک‌ترک‌ها در بازار موسیقی ایران

خدا حافظی با آلبوم

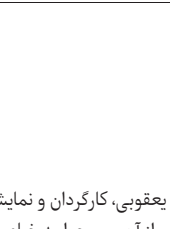
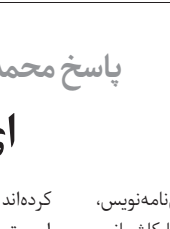
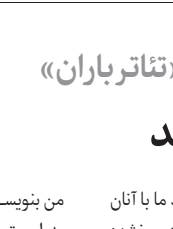
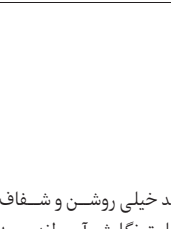
میهمان پرش کنند، با ترنندهای دیگر... این نشان می‌دهد تماشاگر از این ریزتوار اشباع شده؛ نباید به خودمان اجازه دهیم که از تماشاگران و مخاطبان علاقه‌مندمان وقت هزینه بگیریم و ریزتوار تکراری تحویلشان دهیم. الان پیشنهاد اجرای کنسرت در تهران، دارم، اما چون پنج سال است آلبوم نداده‌ام و دلم می‌خواهد در هر اجرا کارهایی را به نحو متفاوتی به گوش مردم برسانم و الان امکانش نیست، قبول نمی‌کنم. تصمیمم بر این است که تا کار جدیدی ضبط نکرده‌ام، به دنبال کنسرت‌گذاشتن در تهران نباشم. در شهرستان‌ها هم در جاهایی اجرا بگذارم که مردم کمتر چنین اجرای‌هایی دیده باشند و برایشان حرف جدیدی داشته باشم. کاوه آفاق، خواننده راک، هم آن دست خواننده‌هایی است که در ابتدا تک‌آهنگ‌هایی را منتشر می‌کند و بعد سراغ آلبوم می‌رود. او می‌گوید: «سرای آلبوم جدید که احتمالا در ماه‌های آینده منتشر خواهد شد، ۲۰ ترک حاضر شده که از میان آنها ۱۲ تا را انتخاب می‌کنیم. از این ۱۲، دوتا قبل از آلبوم به صورت تک‌آهنگ بیرون می‌آیند. در انتها ی سال گذشته هم یک کار ارائه دادیم به نام «امسال»، چراکه بزگان زیادی را از دست دادیم؛ از استاد کیارستمی و مرحوم حبیب گرفته، تا جعفر والی، آقای فرستجانی و آتش‌نشانان. من تصور می‌کنم که دیگر نمی‌شود بدون انتشار تک‌ترک در بازه‌های زمانی مختلف به انتشار آلبوم فکر کرد».

حمید حامی اما از دید دیگری به انتشار آلبوم نگاه می‌کند. او مقایسه‌ای دارد بین اوضاع انتشار آلبوم در حال‌حاضر و گذشته و می‌گوید: «آن زمان خیلی سخت بود چون همه می‌خواستند سرمایه بگذارند و برداشت مالی داشته باشند. من به‌عنوان خواننده‌ای که ضبط آلبوم‌هایم خرج زیادی داشت و شاید پخش اولیه‌اش در یکی، دو ماه اول، فروش زیادی نداشت، در سال‌های اول با تمایل‌نداشتن تهیه‌کنندگان به سرمایه‌گذاری مواجه بودم. اما خدا را شکر می‌کنم که این وضعیت در این سال‌ها بهبود پیدا کرد».

اشکان خطیبی اما دیگر انتشار آلبوم را به‌عنوان محلی یا کالایی برای بازگشت سرمایه موسیقی نمی‌داند و اذعان می‌کند: «بازار موسیقی به نظم آلبوم نیست، چون بازار چیزی است که سرمایه در آن گردش دارد. اگر ترافیک دو در کار باشد قطعا آلبوم فیزیkal نخواهد بود چون الان همه چیز تغییر کرده و دیجیتالی شده. حقیقتا به بازار نشر در ایران اعتقادی ندارم. غیر از یکی، دو هنرمندی که آنها هم از ابزار دیگری مثل تلویزیون یا سینما بهره می‌برند، اصولا معادلات بازار نشر موسیقی ایران معادلات غلطی است. به نظم الان کل پروسه تولید آلبوم که بیش از ۵۰درصدش مرجوع می‌شود خیلی حرفه‌ای نیست، مگر گروه‌هایی که مخاطب خاص دارند و با تیراژ کمتری کار می‌کنند. درباره گروه هم باید بگویم که از هم نباشیده، من فقط اعضای گروه را تغییر داده‌ام، باید برندی وجود داشته باشد که تحت لوای آن استعداد‌های جدید کشف شوند و شروع به کار کنند. اما هم درگیری‌های من زیاد است و هم گروهی کارکردن در ایران کار سختی است. آدم‌ها هنوز خودمحوری را بیشتر از گروه‌محوری دوست دارند».

اما حامد همایون به‌عنوان یکی از سردمداران انتشار تک‌ترک، که تا پیش از انتشار آلبومش بیشتر آنها شنیده و تبدیل به سینگل-هیت شده بودند، یکی از موفق‌ترین نمونه‌های انتشار تک-آهنگ است. او و سامان امامی، آهنگ‌ساز و تنظیم‌کننده‌اش، زیر نظر محسن رجب‌پور، برنامه‌ریزی کاملی برای انتشار تک‌آهنگ کردند. سامان امامی درباره برنامه‌ریزی‌های سال گذشته‌شان و پیش از انتشار آلبوم اعلام کرده بود قرار است هر هفته یک ترک تا پیش از اولین کنسرت تهران منتشر شود و بعد همه آنها در کنسرت اجرا شوند. چون آقای رجب‌پور از کم‌فروشی بدشان می‌آید، برای اجرای زنده حامد حداقل ۲۰ قطعه اجرا خواهد کرد. این در حالی است که تا به حال کنسرت‌های داخلی و خارجی همایون نزدیک به صد سانس شده‌اند و به نظر می‌رسد این برنامه‌ریزی دقیق درست از آب درآمده است.

پاسخ محمد یعقوبی و آیدا کیخایی به جوابیه «تئاتر باران»

ای کاش سکوت می‌کردند

من بنویسند خیلی روشن و شفاف درباره ادعای بالا توضیح بدهند که آیا به‌راستی بابت نگارش آیس‌لند سه هزار و نهصد دلار آمریکا فقط برای نیکولاس بیلون به ما پرداخته‌اند؟ و درصورت پافشاری بر این ادعا سند پرداخت‌شان را ارائه کنند. ۷. تاریخ قرارداد سالن تئاتر باران با من به نمایندگی از نویسنده و مترجم آیس‌لند که هر دو در کانادا به‌سر می‌برند خیلی دیرتر از تاریخ قرارداد با دیگر دست‌اندرکاران نمایش آیس‌لند است و دلایلش این بود که مدیر سالن باران و نویسنده نامه انگلیسی بالا از انعقاد قرارداد برای پرداخت حقوق به نویسنده و مترجم طفره می‌رفت و با پیگیری‌های مدام من ناگزیر به انعقاد قرارداد شد. ۸. ما پیش از نامه سرگشاده علیه سالن تئاتر باران به خانه تئاتر شکایت کرده‌ایم که به شماره ۱۵۶۱ مورخ ۱۶ خردادماه در دبیرخانه ثبت شده است و منتظر رسیدگی و پاسخ خانه تئاتر هستیم و امیدواریم هرچه زودتر رسیده‌گی کنند. ۹. بهتر بود مدیران سالن تئاتر باران قبل از تهدید این روزنامه به شکایت با یک مشاور حقوقی مشورت کنند. محمد یعقوبی

– پاسخ آیدا کیخایی:

پیرو یادداشت تئاتر باران لازم می‌دانم چند نکته را شفاف کنم:

۱- قرارداد من به‌عنوان کارگردان با تئاتر باران برای اجرای نمایش آیس‌لند ۱۷ تا بهمن ۹۵ بوده و بعد از آن هیچ تعهدی در آن سالن نداشته و ندارم و هرکجای جهان و با هر بازگرگی بعد از گرفتن اجازه از نویسنده و مترجم مجاز به اجرای دوباره آن هستم. ۲- نمی‌دانستم که آمار دستمزد‌هایم را دارند ولی آمارشان اشتباه است. ۳- هیچ‌کجای قرارداد من به پخش فیلم از سوی کمپانی تئاتر باران اشاره‌ای نشده است و حق را قرارداد مشخص می‌کند. ۴- تیزرهایی که برای اجرای کانادا ساخته شد (مسئلا باید دوباره ساخته می‌شد چون بازنگر کار عوض شده بود) تهیه‌کننده اجرای کانادا به سازنده تیزر دستمزد پرداخت کرد. ۵- هنوز شکایت ما از آقای خیام وقار بابت نامه سراسر کذب به نویسنده باقی‌ست، ما سه هزار و نهصد دلار آمریکا نگرفتیم و سیزده میلیون‌تومانی که بعد از هزاران اصرار ما از طرف کمپانی تئاتر باران پرداخت شد و مبلغ ذکر‌شده برای نویسنده و مترجم با هم بوده است و نه فقط نویسنده.

سرپرست موزه هنرهای معاصر: وزیر ارشاد خروج گنجینه را منتهی کرد

بوده و چیزهایی را می‌دانسته که ما نمی‌دانستیم. زمانی که جامعه ملتهب می‌شود، ناگهان اتفاقی که قرار نبوده بيفتد، رخ می‌دهد. قرار بود این آثار به گنجینه موزه برده شوند و در زمان خودش، درباره آنها صحبت شود و طرف‌های آلمانی و ایتالیایی (کشورهایی که قرار بود آثار موزه در آنها به نمایش درآید) پیگیری و قراردادها را به‌روز کنند و بعد از اینکه دولت تصویب کرد، شرکت‌های بیمه معتبر، آثار را بیمه کنند؛ اما با صحبتی که با وزیر ارشاد شد، او این موضوع را به طور کلی منتهی اعلام کرد.

لادن حیدری گفته بود: «مسئلا ما در زمینه اشاعه فرهنگ کشور باید فعال باشیم و در اصل کار، منعی دیده نمی‌شود». او همچنین اظهار کرده بود که وزارت ارشاد در حال انجام امور حقوقی مربوط به این کار است. پس از اعلام نظر وزیر ارشاد، خبرنگار ایسنا این بار نظر سرپرست موزه هنرهای معاصر را در این‌باره پرسید و علی‌محمد زارع پاسخ داد: کارهای حقوقی ارسال آثار موزه به وسیله دفتر حقوقی وزارتخانه در حال انجام بود و خانم حیدری در کمیسیون‌های دولت این کار را پیگیری می‌کرد؛ اما حتما وزیر ارشاد اطلاعاتش از ما بیشتر

● سرپرست موزه هنرهای معاصر تهران درباره تصمیم وزیر ارشاد مبنی بر ارسال‌نشدن آثار گنجینه این موزه به خارج از کشور، گفت: حتما وزیر ارشاد اطلاعاتش از ما بیشتر بوده و چیزهایی می‌دانسته که ما نمی‌دانستیم. به گزارش ایسنا، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حالی شامگاه ۲۶ خرداد در حاشیه اختتامیه نمایشگاه قرآن تأکید کرد که خروج آثار و گنجینه موزه هنرهای معاصر در دستور کار این وزارتخانه نیست که خبرنگار ایسنا چند ساعت قبل از آن، با مدیرکل دفتر حقوقی وزارت ارشاد گفت‌وگویی کرده بود که در آن،

زیر آسمان فیروزهای

صندوق هنر، با مدیریت اصحاب هنر اداره می‌شود

● **گروه هنر:** مدیرعامل صندوق هنر، از مدیریت مدیران صنوف هنری (خانه سینما، خانه تئاتر و...) در این صندوق و تحقق وعده رئیس‌جمهور در جهت مدیریت هنر، از سوی اهالی هنر خبر داد. سیدحسین سیدزاده، مدیرعامل جدید صندوق اعتباری، در نشست خبری دوشنبه‌شب گفت: صندوق اعتباری حمایت از نویسندگان، هنرمندان و روزنامه‌نگاران با هدف حمایت از اهالی فرهنگ، هنر و رسانه کشور بنا بر پیشنهاد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی براساس تکلیف برنامه سوم توسعه و در راستای سیاست انتقال بخشی از تصدی‌های دولتی با تصویب هیئت وزیران در سال ۸۲ به طور رسمی تشکیل شد.

سیدزاده ساماندهی و یکپارچگی در حمایت از جامعه نویسندگان، روزنامه‌نگاران و هنرمندان و تبدیل حمایت‌های مقطعی متکی بر منابع مالی مردمی و غیردولتی، حمایت از خلاقیت‌ها و نوآوری‌ها در حوزه فرهنگ و هنر، شناسایی، جذب و هدایت استعداد‌ها در حوزه فرهنگ و هنر و جذب سرمایه‌گذاری‌ها و تأمین منابع مالی جدید برای توسعه فعالیت‌ها در حوزه فرهنگ و هنر و توسعه مرحله‌ای کمیت و کیفیت حمایت‌ها منطبق با اولویت‌بندی اعضا و نیازها و افزایش تعداد افراد تحت پوشش را از دیگر اهداف و سیاست‌های صندوق اعتباری هنر برشمرد.

سیدزاده به عضویت بیش از ۴۵هزار نفر از اصحاب فرهنگ و هنر و رسانه در صندوق اعتباری هنر اشاره و پیش‌بینی کرد با حمایت و توجه‌های وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، آمار عضویت در این صندوق تا پایان امسال به رشد قابل‌توجهی برسد. مدیرعامل صندوق اعتباری هنر با یادآوری اینکه سیاست‌های حمایتی این صندوق بر چهار رکن بیمه تأمین اجتماعی، بیمه تکمیلی، تکريم و مستمری و خدمات رفاهی، تسهیلاتی و وام تنظیم شده است، افزود: طبق توافق سازمان تأمین اجتماعی و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران واجد شرایط با معرفی‌نامه این صندوق، تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار می‌گیرند.

به گفته او، اعضای صندوق اعتباری هنر می‌توانند ضمن برخورداری از حمایت‌های مربوط به بیمه صاحبان حرف و مشاغل آزاد، شامل فوت و بازنشستگی، از کمک ویژه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی معادل ۱۰درصد حداقل دستمزد مصوب شورای‌عالی کار در هر سال، بابت حق بیمه ماهانه برخوردار شوند و هشت درصد از سوی فرد پرداخت می‌شود.

سیدزاده خاطرنشان کرد: با توجه به بند ب ماده ۱۱ آیین‌نامه اجرانی ماده ۷ قانون هدفمندسازی یارانه‌ها و در راستای گسترش پوشش بیمه‌ای این نویسندگان، روزنامه‌نگاران و هنرمندان و برخورداری آنان از معافیت در پرداخت بخشی از حق بیمه از محل منابع حاصل از هدفمندسازی یارانه‌ها، از سال ۹۱ مقرر شد، صندوق نسبت به معرفی افراد واجد شرایط که از تاریخ اول فروردین ۱۳۸۸ به‌بعد فاقد هرگونه پوشش بیمه‌ای بودند، اقدامات لازم را به عمل آورد.

مدیرعامل صندوق اعتباری هنر با اعلام اینکه تاکنون بیش از ۲۰هزار نفر از هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران، تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی صندوق اعتباری هنر ششم، اظهار کرد: حدود ۱۰هزار نفر از اصحاب فرهنگ، هنر و رسانه نیز از محل هدفمندی یارانه‌ها بیمه شده‌اند.

وی با اشاره به اضمای تفاهه‌نامه همکاری میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان تأمین اجتماعی در اردیبهشت‌ماه امسال گفت: ۱۲هزار نفر از اهالی فرهنگ و هنر به جمع بیمه‌شدگان صندوق اعتباری هنر افزوده شدند.

مشاور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بیان کرد: براساس موافقت‌نامه میان سازمان تأمین اجتماعی و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در تاریخ اول آذرماه ۱۳۸۱، تنها ۲۰هزار نفر از هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران با هزینه صندوق اعتباری هنر از خدمات بیمه تأمین اجتماعی بهره‌مند می‌شدند. در این سال‌ها ۱۰هزار نفر نیز از طریق بند ب ماده ۱۱ آیین‌نامه اجرانی ماده ۷ قانون هدفمندسازی یارانه‌ها به سازمان تأمین اجتماعی معرفی شده و در سال ۹۶ برای اولین‌بار ۶۰ درصد به تعداد بیمه‌شدگان صندوق اعتباری هنر افزوده شد. مدیرعامل صندوق حمایت از نویسندگان، روزنامه‌نگاران و هنرمندان درباره بدهی‌های مانده از گذشته (حدود ۳۸میلیارد تومان) این صندوق به سازمان تأمین اجتماعی نیز گفت: با مساعدت و پیگیری سیدرضا صالحی‌امیری، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، همکاری سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، براساس تفاهه‌نامه‌ای، بدهی نایافته صندوق اعتباری هنر به سازمان تأمین اجتماعی تسویه شد. همچنین مقرر شد با پیگیری‌های بعدی افراد واجد شرایط هنرمند، روزنامه‌نگار، نویسنده و خبرنگار مردان بالای ۵۰ سال و زنان ۴۵ سال نیز از طریق صندوق اعتباری هنر به سازمان تأمین اجتماعی معرفی شوند. مدیرعامل صندوق اعتباری هنر به اضمای تفاهه‌نامه همکاری با سازمان تأمین اجتماعی اشاره کرد و گفت: بر مبنای این تفاهه‌نامه مقرر شد، بیمارستان میلاد خدمات خود را به صورت ویژه و بدون نوبت در اختیار اعضای صندوق اعتباری هنر شامل هنرمندان، اهالی رسانه و نویسندگان قرار دهد.